

PRAKSISOVERSIGT · SKATTERET

Praksisoversigt over skatteret – genoptagelse

Kundskabstidspunktet og 6-måneders reaktionsfristen efter skatteforvaltningslovens § 27

Version 2 Opdateret 24. jun. 2026 12 afgørelser · 2017-2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser efter skatteforvaltningslovens § 27 er undergivet en dobbelt fristregulering: Først skal én af de objektive eller subjektive betingelser i § 27, stk. 1, nr. 1-9, være opfyldt, dernæst skal varslings- eller anmodningsfristen på 6 måneder i § 27, stk. 2, være overholdt regnet fra "kundskabstidspunktet". Højesteret har i en række domme – navnlig BS-45741/2020-HJR (UfR 2022.393H) – fastslået, at kundskabstidspunktet er det objektive tidspunkt, hvor skattemyndigheden er kommet i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at konstatere grundlaget for ekstraordinær ansættelse, uanset om en medarbejder rent faktisk har foretaget en manuel gennemgang. Denne praksisoversigt samler de centrale højesteretsdomme, landsretsdomme og landsskatteretskendelser om betingelserne for ekstraordinær genoptagelse, det objektive kundskabstidspunkt, sikkerhedsventilen i nr. 8, og dispensationsadgangen efter § 27, stk. 2, sidste punktum.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Kundskabstidspunktet er objektivt: Fristen løber fra det tidspunkt, hvor SKAT er i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at konstatere grundlaget for ekstraordinær ansættelse – ikke fra det tidspunkt, hvor en medarbejder faktisk gennemgår dataene (Højesteret BS-45741/2020-HJR).
- 02** Myndighedens interne prioritering af ligning og skattekontrollen kan ikke udskyde fristens begyndelse (Højesteret BS-45741/2020-HJR).
- 03** Ved grov uagtsomhed (nr. 5) løber fristen fra det tidspunkt, hvor SKAT alene ved at sammenholde allerede tilgængelige oplysninger (årsopgørelser, værdipapirsystem, bankindberetninger) kunne konstatere den urigtige ansættelse og den grove uagtsomhed.
- 04** Ved følgeændring (nr. 2) løber fristen først fra det tidspunkt, hvor den primære ansættelsesændring foreligger – ved domstolsafgørelse først fra dommens afsigelse (Højesteret sag 137/2017).
- 05** Glemte fradrag og fejlagtig rubricering i selvangivelsen, der kan bebrejdes skatteyderen, udgør ikke 'særlige omstændigheder' efter § 27, stk. 1, nr. 8 (Højesteret BS-17472/2020-HJR).
- 06** Sikkerhedsventilen i nr. 8 har et snævert anvendelsesområde: Den retter sig mod tilfælde, hvor den urigtige ansættelse skyldes svig fra tredjemand, myndighedsfejl eller andre forhold, der ikke kan bebrejdes den skattepligtige (fast højesteretspraksis).

- 07** Nr. 5 (grov uagtsomhed/forsæt) giver kun skattemyndighederne adgang til at forhøje ansættelser – ikke skatteyderen adgang til at anmode om nedsættelse for tabsår (Højesteret BS-46935/2020-HJR).
- 08** En skatteyder, der selv er skyld i den manglende selvangivelse (forsæt/grov uagtsomhed), kan ikke påberåbe sig nr. 8 til at opnå nedsættelse, selv om den samlede skattebyrde er urimelig (Højesteret BS-46935/2020-HJR).
- 09** Fraflytning til udlandet uden formel meddelelse til skattemyndighederne: Årsopgørelser er gyldige forvaltningsafgørelser, og den fortsatte registrering af skattepligt udgør ikke myndighedsfejl, der kan begrunde ekstraordinær genoptagelse (Højesteret BS-44692/2022-HJR).
- 10** Anerkendt myndighedsfejl kan kvalificere som 'særlig omstændighed' efter nr. 8, men genoptagelse forudsætter fortsat overholdelse af 6-måneders fristen.
- 11** Dispensation fra reaktionsfristen efter § 27, stk. 2, sidste punktum, kræver konkret begrundede særlige forhold – ukendskab til skattereglerne er ikke tilstrækkeligt.
- 12** Underkendelse af hidtidig praksis (nr. 7) kræver, at den konkrete praksis, der fandt anvendelse ved den pågældende skatteansættelse, er underkendt – ikke blot en beslægtet praksis (Højesteret BS-48030/2021-HJR).
- 13** Borgerens 6-måneders anmodningsfrist løber fra det tidspunkt, hvor borgeren modtog den årsopgørelse eller afgørelse, der gjorde fejlen erkendelig.

Lovgrundlaget: Den dobbelte fristregulering i

§ 1 skatteforvaltningslovens § 27

Ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser reguleres af [skatteforvaltningslovens § 27](#), der udgør et supplement til den ordinære ansættelsesfrist i [§ 26](#). Den ordinære frist i § 26, stk. 1-2, indebærer, at en skatteansættelse som udgangspunkt skal varsles eller anmodes ændret senest den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb.

[Skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1](#) opregner udtømmende de situationer, der kan begrunde fravigelse af den ordinære frist. De vigtigste er:

- **Nr. 2:** Ansættelsen er en *direkte følge* af en ansættelse for et andet indkomstår
- **Nr. 5:** Den skattepligtige eller dennes repræsentant *forsætligt eller groft uagtsomt* har bevirket en urigtig ansættelse
- **Nr. 7:** *Hidtidig praksis er endeligt underkendt* ved dom, nævnsafgørelse eller praksisændring
- **Nr. 8:** *Særlige omstændigheder* (sikkerhedsventilen)

Selv når én af disse betingelser er opfyldt, kan genoptagelse kun ske, hvis den er varslet (af myndigheden) eller anmodet (af borgeren) inden for **6 måneder** efter kundskabstidspunktet, jf. § 27, stk. 2, 1. pkt. . Told- og skatteforvaltningen kan dog undtagelsesvis behandle en for sent indgivet anmodning, "hvis særlige omstændigheder taler derfor", jf. § 27, stk. 2, sidste pkt.

Bestemmelsen er en videreførelse af den tidligere skattestyrelseslovs § 35. Forarbejderne til den oprindelige bestemmelse (lovforslag L 110, 2004-05, 2. samling) uddyber navnlig sikkerhedsventilens snævre karakter og angiver, at den er tiltænkt tilfælde, hvor en urigtig ansættelse skyldes svig fra tredjemand eller andre forhold, der *ikke kan bebrejdes den skattepligtige*.

For spørgsmål om ekstraordinær genoptagelse af *afgiftstilsvar* gælder den parallelle bestemmelse i § 32- ; denne praksisoversigt er afgrænset til indkomstskat. For [værdiansættelse](#), [bindende svar](#), [transfer pricing](#), [energiavgifter](#) og [moms](#) henvises til særskilte praksisoversigter.

LOV

Skatteforvaltningsloven § 26, stk. 1, 2

Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1, 2

Skatteforvaltningsloven § 32

§ 2 Det objektive kundskabstidspunkt: Højesterets faste praksis

Det mest omdiskuterede spørgsmål i praksis er fastsættelsen af *kundskabstidspunktet* i § 27, stk. 2 – dvs. hvornår 6-måneders fristen begynder at løbe.

Højesteret har i en serie domme fastslået et **objektivt** kundskabsbegreb: Fristen løber fra det tidspunkt, hvor skattemyndighederne er *i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger* til at konstatere grundlaget for ekstraordinær ansættelse – uanset om en medarbejder rent faktisk har gennemgået oplysningerne.

Den ledende dom er [BS-45741/2020-HJR](#) af 13. december 2021 (UfR 2022.393H). Sagen vedrørte en indtastningsfejl i SKATs værdipapirsystem, der medførte, at anskaffelsessummerne blev registreret 10 gange for højt. SKAT modtog i hele perioden 2011-2016 korrekte indberetninger fra Danske Bank, men opdagede først fejlen ved en manuel gennemgang af boets åbningsstatus i september 2017. Højesteret fastslog:

"Kundskabstidspunktet anses for at være det tidspunkt, hvor SKAT er kommet i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til, at der forelå grundlag for ekstraordinær ansættelse efter § 27, stk. 1, nr. 5."

Og videre:

"Det kan ikke føre til en anden vurdering, at det først var i forbindelse med den manuelle behandling af boets åbningsstatus, at medarbejdere hos SKAT konstaterede, at skatteansættelserne var foretaget på et urigtigt grundlag. Det, som SKAT i øvrigt har anført om bl.a. ligningspligt og prioritering af skattekontrollen, kan heller ikke føre til en anden vurdering."

Denne praksis var allerede grundlagt ved UfR 2018.3603H og UfR 2018.3845H, som [BS-45741/2020-HJR](#) udtrykkeligt henviser til.

Princippet blev bekræftet af Vestre Landsret i [BS-25932/2019-VLR](#) af 23. oktober 2020, der var den underliggende dom, som Højesteret stadfæstede. Landsretten fastslog, at Skatteministeriet ikke havde bevist, at fristen var overholdt, da SKAT allerede var i besiddelse af modstridende bankindberetninger:

"Skatteministeriet har ikke bevist, at SKAT ikke havde tilstrækkelige oplysninger til at konstatere, at der var grundlag for at genansætte Afdødes indkomst for 2011-2015 tidligere end 6 måneder forud for, at agterskrivelsen den 7. november 2017 blev sendt."

LOV [Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Skatteministeriet mod Boet efter A: Præcisering af 6-måneders fristen for ekstraordinær skatteansættelse ved grov uagtsomhed 13.12.2021

Landsretten · Vestre Landsret frifinder boet efter afdøde i sag om ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse grundet overskridelse af varslingsfrist 23.10.2020

Kundskabstidspunktet ved følgeændringer (nr. 2): Fristens begyndelsestidspunkt

Ved ekstraordinær genoptagelse efter [§ 27, stk. 1, nr. 2](#) – hvor ansættelsen er en *direkte følge* af en ansættelse for et andet indkomstår – gælder et særligt kundskabstidspunkt.

Højesteret fastslog i [Sag 137/2017](#) af 9. marts 2018, at 6-måneders fristen først begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor den *ændrede ansættelse for det primære indkomstår* foreligger. I den konkrete sag drejede det sig om en periodiseringsændring, hvor en maskeret udlodning blev omplaceret fra 2006 til 2005. Ændringen af 2006-ansættelsen skete først ved byrettens dom den 4. maj 2016, og Skatteministeriets subsidiære påstand om forhøjelse for 2005 var derfor rettidig.

Højesteret udtalte:

"Højesteret finder, at § 27, stk. 2, efter sin ordlyd må forstås således, at det forhold, der i dette tilfælde skal være kommet told- og skatteforvaltningen til kundskab for, at fristen begynder at løbe, er den ændrede ansættelse for 2006."

Dommen fastslår endvidere, at en følgeændring kan ske ved *den samme afgørelse* som den primære ændring – der kræves ikke en forudgående og selvstændig afgørelse for det primære år.

LOV [Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Betingelser for ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse som følge af periodiseringsændring 09.03.2018

§ 4 Grov uagtsomhed (nr. 5): Forhøjelsesadgang og asymmetri

Efter [§ 27, stk. 1, nr. 5](#) kan en ansættelse ændres, hvis den skattepligtige eller dennes repræsentant forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at ansættelsen er urigtig. Bestemmelsen er **ensidig**: Den giver alene skattemyndighederne adgang til at *forhøje* ansættelsen. Den skattepligtige kan ikke selv påberåbe sig sin egen grove uagtsomhed som grundlag for en anmodning om nedsættelse.

Dette blev entydigt fastslået af Højesteret i [BS-46935/2020-HJR](#) af 3. november 2021. Skatteyderen havde undladt at selvangive et engagement i HSBC Bank i Schweiz. SKAT forhøjede ansættelserne for gevinstårene (2005-2008, 2010) ekstraordinært, men afviste at genoptage tabsårene (2009 og 2011). Skatteyderen påstod, at den samlede skattebyrde på ca. 6,2 mio. kr. var urimelig i lyset af en reel nettofortjeneste på ca. 3,1 mio. kr.

Højesteret afviste alle tre påberåbte hjemler:

- **Nr. 2 (følgeændring):** Lagerbeskatning indebærer, at gevinst og tab opgøres isoleret for hvert indkomstår; ændring af et gevinstår medfører ikke automatisk ændring af et tabsår.
- **Nr. 5:** Bestemmelsen giver kun adgang til forhøjelse på myndighedernes initiativ, ikke til nedsættelse efter skatteyderens anmodning.
- **Nr. 8:** Sikkerhedsventilen finder ikke anvendelse, når den manglende selvangivelse alene kan bebrejdes skatteyderen.

"Højesteret lægger vægt på, at A ved at undlade at selvangive gevinst og tab på sine investeringsbeviser forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at skattemyndighederne i indkomstårene 2005-2014 har foretaget ansættelse på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag."

I sagen [Sag 254/2017](#) af 26. september 2018 fastslog Højesteret ligeledes grov uagtsomhed, hvor ægtefæller havde selvangivet sig som begrænset skattepligtige trods bevaret bopæl i Danmark. Advokatrådgivning forud for fraflytningen ændrede ikke vurderingen.

LOV

[Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Nægtelse af ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser ved tab på udenlandsk engagement trods beskatning af gevinster i øvrige år

03.11.2021

Højesteret · Ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse ved bopæl i Danmark trods anmeldt fraflytning

26.09.2018

§ 5 Sikkerhedsventilen i nr. 8: Snævert anvendelsesområde

[Skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 8](#) er en opsamlingsbestemmelse, der tillader ekstraordinær genoptagelse, når der foreligger "særlige omstændigheder". Højesteret har i en fast række af domme fastslået, at bestemmelsen har et **snævert anvendelsesområde**.

Den mest indgående fortolkning gav Højesteret i [BS-17472/2020-HJR](#) af 22. marts 2021 (UfR 2021.3465H). En skatteyder havde fejlagtigt placeret tab og gevinst på investeringsforeningsbeviser i rubrik 66 (aktieindkomst) i stedet for rubrik 38 (kapitalindkomst), med den konsekvens, at et tab på 801.040 kr. ikke kunne modregnes i senere gevinster.

Højesteret citerede forarbejderne og fastslog:

"Bestemmelsens anvendelsesområde er således tilfælde, hvor der foreligger særlige omstændigheder uden for de tilfælde, hvor genoptagelse kan ske efter de objektive betingelser i bestemmelsens øvrige punkter [...] Bestemmelsen vil eksempelvis finde anvendelse i tilfælde, hvor en urigtig ansættelse skyldes svig fra tredjemand eller andre særlige omstændigheder, der ikke kan bebrejdes den skattepligtige. [...] Bestemmelsen giver derimod ikke grundlag for genoptagelse i tilfælde, hvor den skattepligtige har glemt et fradrag."

På denne baggrund konkluderede Højesteret, at rubriceringsfejlen "alene skyldes hans fejlagtige udfyldelse af selvangivelserne" og derfor ikke kunne begrunde ekstraordinær genoptagelse – uanset skattereglernes kompleksitet eller sagens store beløb.

Samme snævre fortolkning blev gentaget i [BS-48030/2021-HJR](#) af 21. februar 2023 (UfR 2023.2034H) om TDC, og i [BS-44692/2022-HJR](#) af 2. februar 2024 om fraflytning uden formel meddelelse.

Praksis viser, at følgende **ikke** udgør særlige omstændigheder:

- Glemte fradrag
- Fejlagtig rubricering, der kan bebrejdes skatteyderen
- Komplicerede skatteregler
- Sagens store beløb
- Ukendskab til de korrekte regler

Derimod **kan** følgende kvalificere:

- Anerkendt fejl fra skattemyndighedens side
- Svig fra tredjemand
- Omstændigheder, der i øvrigt ikke kan bebrejdes den skattepligtige

LOV	Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Afslag på forskerbeskatning og ekstraordinær genoptagelse ved manglende meddelelse om fraflytning	02.02.2024
	Højesteret · Højesterets afvisning af genoptagelse af skatteansættelse efter Nordea-dommen	21.02.2023
	Højesteret · Ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse som følge af fejlagtig rubricering i selvangivelsen	22.03.2021

§ 6 Fraflytning til udlandet og forskerskatteordningen

En særlig sagsgruppe vedrører skatteydere, der faktisk er fraflyttet Danmark, men som fortsat er registreret som fuldt skattepligtige, fordi de ikke har givet skattemyndighederne formel meddelelse om fraflytningen.

Højesteret afgjorde den principielle sag i [BS-44692/2022-HJR](#) af 2. februar 2024. Skatteyderen havde i 2005 flyttet til England, anmeldt flytningen til folkeregisteret, men *undladt* at henvende sig til skattemyndighederne og indgive fraflytningsselvangivelse. Han modtog årsopgørelser som fuldt skattepligtig for 2005-2010. Da han vendte tilbage i 2016 og anmodede om beskatning efter forskerskatteordningen ([kildeskattelovens § 48 E](#)), var 10-års-karensperioden ikke opfyldt.

Højesteret fastslog:

"De nævnte årsopgørelser er gyldige forvaltningsafgørelser, som må lægges til grund, når det skal afgøres, om [skatteyderen] 'har været skattepligtig' til Danmark."

Vedrørende ekstraordinær genoptagelse efter nr. 8 udtalte Højesteret, at den fortsatte registrering ikke skyldtes *myndighedsfejl*, men skatteyderens egen undladelse. Der forelå derfor ikke særlige omstændigheder.

Østre Landsret havde i den underliggende dom ([BS-23633/2021-OLR](#) og [BS-40625/2021-OLR](#) af 11. oktober 2022) nået et delvist andet resultat: Flertallet afviste forskerskatteordningen, men gav medhold i ekstraordinær genoptagelse, idet SKAT i 2011 af egen drift havde ophævet skattepligten via en automatiseret proces, hvilket skabte et legitimt grundlag for at anse situationen som en myndighedsfejl. 6-måneders fristen blev regnet fra SKATs formelle afgørelse af 24. august 2017, og anmodningen af 12. september 2017 var rettidig. Højesteret omgjorde dog dette resultat.

LOV	Kildeskatteoven § 48e, stk. 3	Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Afslag på forskerbeskatning og ekstraordinær genoptagelse ved manglende meddelelse om fraflytning		02.02.2024
	Landsretten · Afgørelse om forskerskatteordning og ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser		11.10.2022

§ 7 Underkendelse af praksis (nr. 7): Krav om identitet mellem den underkendte og den påberåbte praksis

Efter [§ 27, stk. 1, nr. 7](#) kan en ansættelse genoptages, hvis "hidtidig praksis er endeligt underkendt" ved dom, nævnsafgørelse eller praksisændring.

Højesteret tog i [BS-48030/2021-HJR](#) af 21. februar 2023 (UfR 2023.2034H) stilling til, om EU-Domstolens Nordea-dom (C-48/13) indebar en underkendelse, der kunne begrunde TDC's genoptagelse af en genbeskatning på 47,4 mio. kr.

Højesteret afviste dette og fremhævede, at Nordea-dommen angik udenlandske *faste driftssteder* med obligatorisk beskatning, mens TDC's sag angik et *datterselskab* med frivillig sambeskatning. Situationerne blev behandlet forskelligt i skattemæssig henseende:

"Højesteret tiltræder herefter, at der ikke ved Nordea-dommen er sket en underkendelse i § 27, stk. 1, nr. 7's forstand af den praksis, der fandt anvendelse ved TDC's skatteansættelse i 2009."

Da nr. 7 ikke var opfyldt, fandt Højesteret heller ikke grundlag for at anvende sikkerhedsventilen i nr. 8 – en afgørelse, der understøtter, at nr. 8 ikke kan bruges som "erstatning" for en manglende opfyldelse af de objektive betingelser i nr. 1-7.

LOV	Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afvisning af genoptagelse af skatteansættelse efter Nordea-dommen	21.02.2023

§ 8 Borgerens anmodningsfrist og dispensationsadgangen

6-måneders fristen i [§ 27, stk. 2](#) gælder tilsvarende for skatteyderens *anmodning* om ekstraordinær genoptagelse. Kundskabstidspunktet for borgeren er det tidspunkt, hvor borgeren modtog den årsopgørelse, afgørelse eller oplysning, der gjorde fejlen erkendelig.

I Landsskatterettens praksis afvises genoptagelsesansmodninger hyppigt med henvisning til, at borgeren har overskredet 6-måneders fristen. Eksempler:

•

I [LSR 14-3198224](#) af 14. september 2017 fandt Landsskatteretten, at der *forelå* særlige omstændigheder efter nr. 8 (SKATs skøn var i væsentlig uoverensstemmelse med momstal), men reaktionsfristen var overskredet, og dispensation blev afslået.

- I [LSR 16-1868616](#) af 5. januar 2018 vedrørte sagen en skatteyder, der først anmodede om genoptagelse næsten to år efter modtagelse af SKATs afgørelse. Fristen var klart overskredet.

Dispensationsadgangen i § 27, stk. 2, sidste pkt., kræver "særlige omstændigheder". Praksis viser, at følgende *ikke* er tilstrækkeligt:

- Ukendskab til skattereglerne (retlig vildfarelse)
- At skatteyderen er bogligt svag
- At beløbet er stort
- At skatteyderen har haft tillid til, at skatteansættelsen var korrekt

Derimod kan særlige omstændigheder foreligge, f.eks. ved dokumenteret sygdom, inhabilitet hos myndigheden, eller andre forhold, der konkret har forhindret rettidigt initiativ.

LOV [Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 2](#)

PRAKSIS **Landsskatteretten** · Afslag på ekstraordinær genoptagelse grundet overskridelse af 6-måneders reaktionsfristen 05.01.2018

Landsskatteretten · Afslag på ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse grundet overskridelse af 6-månedersfristen 14.09.2017

§ 9 Landsskatterettens praksis: Myndighedsfejl og fristoverholdelse

Landsskatteretten behandler langt hovedparten af klagesager om ekstraordinær genoptagelse og har udviklet en rig praksis, der afspejler domstolenes retningslinjer.

Et gennemgående mønster i Landsskatterettens afgørelser er, at **anerkendt myndighedsfejl** kan kvalificere som "særlig omstændighed" efter nr. 8 – men at genoptagelse alligevel afslås, hvis 6-måneders fristen ikke er overholdt. Denne praksis bekræfter, at de to betingelser (materiel hjemmel + fristoverholdelse) er *kumulative* og uafhængige af hinanden.

I [LSR 17-0654419](#) af 23. marts 2022 behandlede Landsskatteretten spørgsmålet om grov uagtsomhed i forbindelse med et skattearrangement vedrørende salg af en fordring, hvor SKAT havde forhøjet ansættelsen ekstraordinært. Sagen illustrerer vurderingen af, hvornår et bevidst valg om skatteretlig kvalifikation udgør grov uagtsomhed, og hvornår fristen er overholdt.

Landsskatterettens praksis viser også, at retten har en selvstændig pligt til at vurdere, om fristbetingelserne er opfyldt. Folketingets Ombudsmand udtalte i FOB 2014-6, at Landsskatteretten ikke kan undlade at tage stilling til, om fristerne for at ændre en skatteansættelse er opfyldt – selv om parterne ikke har gjort fristspørgsmålet gældende.

LOV [Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS **Landsskatteretten** · Landsskatteretten: Skattepligt af vederlag ved salg af fordring – grov uagtsomhed og overholdelse af reaktionsfrist 23.03.2022

Sammenfatning: Centrale retningslinjer for ekstraordinær genoptagelse

§ 10

Praksis fra Højesteret, landsretterne og Landsskatteretten tegner et klart billede af retstilstanden for ekstraordinær genoptagelse efter [skatteforvaltningslovens § 27](#):

Kundskabstidspunktet er objektivt fastlagt. For myndighederne løber fristen fra det tidspunkt, hvor SKAT *objektivt* er i besiddelse af tilstrækkelige data – ikke fra en medarbejders faktiske konstatering. Ved følgeændringer (nr. 2) løber fristen først fra den primære ansættelsesændring. Ved grov uagtsomhed (nr. 5) løber fristen fra det tidspunkt, hvor dataene samlet set giver grundlag for at statuere urigtig ansættelse og grov uagtsomhed.

Sikkerhedsventilen (nr. 8) har et snævert anvendelsesområde. Højesteret har gentagne gange fastslået, at bestemmelsen er forbeholdt tilfælde, hvor den urigtige ansættelse *ikke kan bebrejdes* den skattepligtige – f.eks. myndighedsfejl eller tredjemandssvig. Glemte fradrag, rubriceringsfejl og almindeligt ukendskab til skattereglerne falder uden for.

Asymmetrien i nr. 5 er klar: Bestemmelsen giver kun myndigheden adgang til at *forhøje* ansættelsen – ikke skatteyderen mulighed for at anmode om nedsættelse for tabsår, selv om den samlede beskatning overstiger den reelle nettofortjeneste.

Dispensation fra reaktionsfristen kræver konkret begrundede særlige forhold ud over blot ukendskab til reglerne.

Fraflytning uden formel meddelelse til skattemyndighederne medfører, at årsopgørelser som fuldt skattepligtig er gyldige forvaltningsafgørelser. Den fortsatte registrering er ikke myndighedsfejl.

Underkendelse af praksis (nr. 7) kræver, at den *konkrete* praksis, der fandt anvendelse, er underkendt – ikke blot en beslægtet retsstilling.

Praksis viser samlet set, at systemet til ekstraordinær genoptagelse hviler på en balancering mellem hensynet til retssikkerhed (mulighed for at korrigere materielt urigtige ansættelser) og hensynet til retsfinalitet (skatteansættelser skal på et tidspunkt stå fast). 6-måneders fristen og det objektive kundskabstidspunkt sikrer, at begge hensyn varetages.

LOV	Skatteforvaltningsloven § 26, stk. 1, 2	Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1, 2
PRAKSIS		
	Højesteret · Afslag på forskerbeskatning og ekstraordinær genoptagelse ved manglende meddelelse om fraflytning	02.02.2024
	Højesteret · Højesterets afvisning af genoptagelse af skatteansættelse efter Nordea-dommen	21.02.2023
	Højesteret · Skatteministeriet mod Boet efter A: Præcisering af 6-måneders fristen for ekstraordinær skatteansættelse ved grov uagtsomhed	13.12.2021
	Højesteret · Nægtelse af ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser ved tab på udenlandsk engagement trods beskatning af gevinster i øvrige år	03.11.2021
	Højesteret · Ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse som følge af fejlagtig rubricering i selvangivelsen	22.03.2021
	Højesteret · Ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse ved bopæl i Danmark trods anmeldt fraflytning	26.09.2018

Højesteret · Betingelser for ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse som følge af
 periodiseringsændring

09.03.2018

REFERENCE Lovgrundlag

2 paragraffer

Skatteforvaltningsloven § 26

stk. 1, 2

Skatteforvaltningsloven § 27

stk. 1, 2, 4

MATERIALE Citerede afgørelser

12 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

7

02.02.2024	Afslag på forskerbeskatning og ekstraordinær genoptagelse ved manglende meddelelse om fraflytning	4645-5578
21.02.2023	Højesterets afvisning af genoptagelse af skatteansættelse efter Nordea-dommen	bs-48030-2021-hjr
13.12.2021	Skatteministeriet mod Boet efter A: Præcisering af 6-måneders fristen for ekstraordinær skatteansættelse ved grov uagtsomhed	bs-45741-2020-hjr
03.11.2021	Nægtelse af ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser ved tab på udenlandsk engagement trods beskatning af gevinster i øvrige år	bs-46935-2020-hjr
22.03.2021	Ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse som følge af fejlagtig rubricering i selvangivelsen	bs-17472-2020-hjr
26.09.2018	Ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse ved bopæl i Danmark trods anmeldt fraflytning	254-2017
09.03.2018	Betingelser for ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse som følge af periodiseringsændring	137-2017

LANDSRETEN · ANKEINSTANS

2

11.10.2022	Afgørelse om forskerskatteordning og ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser	3545-4216
23.10.2020	Vestre Landsret frifinder boet efter afdøde i sag om ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse grundet overskridelse af varslingsfrist	1774-2122

LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS

3

23.03.2022	Landsskatteretten: Skattepligt af vederlag ved salg af fordring – grov uagtsomhed og overholdelse af reaktionsfrist	17-0654419
05.01.2018	Afslag på ekstraordinær genoptagelse grundet overskridelse af 6-måneders reaktionsfristen	16-1868616
14.09.2017	Afslag på ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse grundet overskridelse af 6-månedersfristen	14-3198224